

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Μη Χάνεσαι» ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 16ης Ἰουνίου τὴν κατὰ φυλλάδια ἐκδοσιν μυθιστορημάτων, ζένων τε καὶ πρωτοτύπων. Ἐκαστον φυλλάδιον ἐκ δεκαῆς σελίδων εἰς μέγα 4ον εἰς τὸ σῆμα τῆς ἐφημερίδος θέλει πωλεῖσθαι ἀντὶ 20 λεπτῶν ἐνταυθὰ τε καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Τοιαῦτα φυλλάδια θέλουσιν ἐκδίδεσθαι δις τῆς ἐβδομάδος, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. Ἡ ἐκδοσις ἐστὶ ἀδιάκοπος. Ἐκαστον μυθιστόρημα περατούμενον θέλει διαδέχεσθαι ἄλλο. Εἷς δεκτοὶ εἰς ἐγγραφὴν καὶ συνδρομηταί, εἰς τὴν γίνεται συγκατάθεσις 25 τοῖς ἑκατόν. Ἦτοι διὰ τὴν ἐκδοσιν μυθιστορημάτων ἐνός ἔτους, φυλλάδια ἑκατόν τέσσαρα, θέλουσιν προπληρῶναι μόνον 15 φράγκα· διὰ τὴν ἑξαμηνον φράγκα ὀκτώ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον γενήσεται γενικὴ διανομὴ μόνον τοῦ πρώτου φυλλαδίου· οἱ κρατήσοντες αὐτὸ ὀφείλουσιν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ δευτέρου φυλλαδίου νὰ πληρώσωσιν τὴν ἐτήσιαν ἢ ἑξαμηνον συνδρομὴν των ἄλλως νὰ ἐπιστρέψωσιν καὶ τὸ πρῶτον φυλλάδιον ὅσον τὸ δυνατόν καθαρώτερον.

* *

Ἡ Συλλογὴ μυθιστορημάτων, ἥς τὴν ἐκδοσιν ἀναλαμβάνει ἡ διεύθυνσις τοῦ «Μη Χάνεσαι», γενήσεται μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας. Ἐπάρχουσι θησαυροὶ ξένοι ἄγνωστοι, οὓς δεόν νὰ γνωρίσῃ τὸ ἑλληνικόν. Εἰς τὰς ἀρχὰς ἴσως δὲν θὰ μείνουσιν εὐχαριστημένα ὄλαι αἱ τάξεις τῶν κριτικῶν καὶ ὄλαι αἱ ἀποχρώσεις τῆς καλλιαισθησίας. Ἀλλὰ βαθμηδὸν ἡ εὐαρέσκεια θὰ ἐκτείνεται καὶ αἱ ἐπικρίσεις θὰ ἐλαττώνωνται. Διὰ μιᾶς ὄλαι δὲν γίνονται. Ὁ πόθος ἡμῶν εἶνε νὰ ἀτλήσωμεν πανταχόθεν τὰ διαυγέστερα. Δὲν θὰ περιορισθῶμεν δὲ μόνον εἰς τὴν γαλλικὴν μυθιστοριογραφίαν, τὴν καὶ κοσμοκράτειραν ἀλλὰ θὰ ἐπεκτείνωμεν τὸ κράτος μας καὶ εἰς τὴν ἀγγλικὴν, τὴν ἀμερικανικὴν, τὴν γερμανικὴν, τὴν ἰταλικὴν. Θὰ γνωρίσωμεν ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ ὅλους τοὺς χαρακτήρας μὲ τὰ ἔθη των καὶ τὰς ψυχὰς των. Ἐκαστον δὲ μυθιστόρημα πρέπει νὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπίρρουσιν ἢ τὴν γέννησιν ἐνός αἰσθήματος, τώρα

μὲν κοινωνικοῦ, τώρα δὲ οἰκογενειακοῦ, ἢ ἐθνικοῦ ἢ καὶ προσωπικοῦ ἀκόμη. Θὰ ἀποφεύγωμεν τὰ κενὰ, τὰ ἀνόητα, τὰ ἐξάπτοντα τὴν περιέργειαν τοῦ «Ἑλληνοῦ ἢ τῆς Ἑλληνίδος καὶ μὴ ἀφίνοντα τίποτε εἰς τὸ πνεῦμα, τίποτε εἰς τὴν καρδίαν. Θὰ προτιμήσωμεν τοῦτέστι πάντοτε τὰ μυθιστορήματα τῶν χαρρακτῆρων ἀπὸ τὰ μυθιστορήματα τῶν περιπετειῶν. Κατ' ἀρχὰς θὰ ἐκλιφθῶσιν ὡς πληκτικὰ, πλὴν ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ καλλοναὶ των θὰ ἐπιδράσωσιν καὶ ἡ ἐπίδρασις των σκοπὸν θὰ ἔχη τὴν διάπλασιν ἀνθρώπων.

* *

Τὸ πρῶτον μυθιστόρημα δι' οὗ ἀρχόμεθα τῆς ἐκδόσεως ἐστὶ ὁ

ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΠΟ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΛΑΡΕΤΗ

Ἡδυνάμεθα βεβαίως διὰ πρῶτον ἔργον νὰ κάμωμεν καλλιτέρετον ἐκλογὴν· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ δαπανήσωμεν ἴσως ἕνα ἐνιαυτὸν ἀναγινώσκοντες καὶ τίς οἶδε πόσα χρήματα ἀγοράζοντες βιβλία διὰ νὰ κάμωμεν τὴν ἐκλογὴν ἀρίστην. Ἐν Ἑλλάδι δὲ αὐτὰ—τούλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος—δὲν ἐπιτρέπονται. Τὰ πάντα γίνονται ἐκ τοῦ προχείρου. Οὐχ ἤττον ὁ Κύριος Ὑπουργὸς εἶνε γλαφυρώτατον ἔργον· οὔτε ἡμεῖς εἶχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ κομψὸς ἐπιφυλλιδιογράφος Κλαρετῆ συγγράφει τόσοσιν ὡραία σοβαρὰ ἔργα. Ἐν Ἑλλάδι θὰ ἀνεγνωσθῇ εὐθυμότατα πρῶτον ὑπὸ ὄλων τῶν πολιτευομένων—καὶ τοιοῦτοι εἶνε ἡ Ἑλλάς πάσα—καὶ δευτέρον ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Εἶνε μυθιστόρημα μὲ πολλὰ θέληγητρα· χωρὶς δὲ ἀξιώσει μαστίξει ὡς ψιλὴ βροχὴ πολλὰ γελοῖα πάθη καὶ ὑποδεικνύει τὴν ἐδὸν τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας, ἀντιπαραβάλλον τὸν οἰκογενειακὸν Παράδεισον πρὸς τὴν Κόλασιν τῆς Πολιτείας. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀρέσῃ πολὺ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Μη Χάνεσαι»

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπανῆλθον οἱ τῶν περὶ τῆς Βάρνης ἑλληνικῶν χωρίων ἀντιπρόσωποι ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν ἐπιδρομῆς των

νεται ότι δέν έχει σχηματίσει καλήν ιδέαν ἀφοῦ τὸ ἤξιωσε μόλις τῶν δευτέρων προσώπων.

Ἡ κυρία Βατταρέλη ὁμιλεῖ μόνον ὀλίγον συμπαθητικά. Πάντες οἱ ἄλλοι εἶνε ἀξιοὶ οἴκτου· χαίρομεν ἰδίως, διότι καὶ περὶ τοῦ βαρυτόνου ἡμεῖς ἐξηγέτομεν τὴν ἀληθεστέραν γνώμην· ὅτι δηλ. εἶνε μετριώτατος. Ὁ Βελζεβούλ κάλλιον θὰ ἐξετιμάτο ὡς Ζεβζεκούκ· ὁ τενόρος ἔχει μίαν ἢ δύο μονάκριβες ὑψηλὰς φωνάς· ὅλη ἢ ἄλλη μουσικὴ κλίμαξ λειτουργεῖ καθ' ὀλοκληρίαν ἐνδομύχως· εἶνε ἓνα εἶδος γούτου. Ἡ κοντράλτα μᾶς ἐνθυμίζει ὡς φωνὴ καὶ ὡς μορφή τὴν *Κιρκινέα* τοῦ φίλου Βερδέρη. — Περὶ δὲ τοῦ χοροῦ δέν ἔχει ἀποφανθῆ ἢ ζωολογία.

Κατὰ τὴν μονομαχίαν τοῦ Φάουστ μετὰ τοῦ Βελεντίνου καὶ τοῦ διαβόλου.

— Τὸν καυμένο τὸ Φάουστ μονάχα θεὸς μπορεῖ νὰ τὸν σώσῃ.

— Καὶ ὁ Κορσονάκος!...

Μάγκας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεύς, 6 Ἰουνίου 1883.

Καὶ τίς Ρωμῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος μέχρι σήμερον ἐστάθη τόσον ἀμερόληπτος, τόσον ψυχραίμος ὥστε τὸ πολιτικὸν σύστημα, εἰς ὃ ἀνήκει ψυχῇ τε καὶ τσέπη, νὰ μὴ τοῦ διετάραζε τὸ νευρικὸν σύστημα, νὰ μὴ ἐφώναζε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ τὸ ἀπαραίτητον «ζήτω τὸ κόμμα» καὶ νὰ μὴ ἐκένωσε μίαν τουλάχιστον κουμπούραν καὶ δέκα κύπελλα ἐκ τοῦ πανσιλύπου ρητηνίτου!

Μόνον ὁ μακάριος Πειραιεύς δέν ἀπῆλαυσε φέτος τοιοῦτου ἐκλογικοῦ σάλου καὶ τὰ νεῦρα αὐτοῦ δέν ἐτάραξαν ὀγ-

κημοὶ ζητωκραυγῶν οὔτε τὰ χεῖλη του ἐδρόσειεν σταγῶν ρετσίνας. Αἱ σφυρίκτριαι τῶν ἐργοστασίων ἀπέπνιξαν πᾶσαν ἀπόπειραν ζητωκραυγῆς καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας βάρος δέν ἀφῆκε τὸ καταπεποντημένον σῶμά του εἰς ἐκδήλωσιν πρακτικωτέρων ἀφοσιώσεων πρὸς τοὺς ὑποψηφίους. Ἴδου ζήτημα δικαιοῦμενον νὰ ἐφελέκῃ τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν· διότι οὔτε εἰς τὴν περὶ ἀνυπαρξίας δῆθεν ἀντιπολιτεύσεως τῶ, Μουτζοπούλω ἰδέαν τινῶν θέλομεν νὰ δώσωμεν προσοχὴν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι πέντε μόνον τρελλοὶ εἰσιν ἱκανοὶ ν' ἀναστατώσωσι κόσμον ὅταν θελήσωσι· οὔτε εἰς τὰς περὶ ἡσύχου δῆθεν ἐκατέρωθεν ἐνεργείας· διότι ἀμρότεροι οἱ ὑποψήφιοι στὰ νύχια σιέονται ὅπως ἀντιμετρηθῶσι προκαταρκτικῶς ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ. Ἄλλ' ὁ Πειραιεύς ἐργάζεται, ὁ Πειραιεύς ἀσχολεῖται. Καὶ τίς ἐκτός τῶν βιούντων ἐν τῇ νηραλίῳ ἀτμοσφαιρᾷ τῶν καφφενείων, τῶν χασκόντων πρὸ τῶν νευροσπᾶστων καὶ τῶν ἐν κυβείᾳ κερδοσκόπων πλείστων ἀθηναίων δέν γνωρίζει τὴν ἀεικίνητον, μεριμνώσαν, καταγινομένην πάντοτε καὶ ἐνίοτε μὴ εὐαιρουσαν καὶ ὑποδεχθῆ καὶ αὐτὸν τὸν αὐτόκλητον ἐπισκέπτην τῆς θάνατον Καν Ἐργασίαν; Κλείσατε τὰ ἐργοστάσια φράξατε τὸν λιμένα καὶ ἀμέσως ὁ Πειραιεύς θὰ δεκαπλασιάσῃ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον καὶ συγνὰ θὰ δώσῃ ἀφορμὴν ἀλαλαμπῆς τῆς βαρυγδούπου χαστουκιάς τοῦ κ. Κορσονάκου, ἀφοῦ ἤδη μὲ ὄλην τὴν νηνεμίαν ἦν ἀγομεν ἐπελάγισε προῆθες θριαμβευτικῶς ἐπὶ τοῦ ἐκστατικῶς θεωρουμένου; αὐτὸν κεκαγχότος καὶ λέγοντος ἀτί μὲ δέξει;» προσώπου ἐνὸς ἐντίμου πολίτου—ἐργάτου.

Τὸ γλυκοχάραγμα ὅμως τῶν ἐκλογῶν ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀφυπνίσῃ τῆς νηδύμου ἀδιαφορίας καὶ μᾶς μεταθέσῃ ἐκ τῆς βλακώδους ἀπαθείας εἰς κάπως στενταρικώτερον ὄργανον. Τὸ σύνθημα ἐδόθη ἀπὸ προχθῆς ἐν τοῖς καφφενείοις. Τὸ χόρδισμα τοῦ πολιτικοῦ σαριδαρῆ ἤρξατο διὰ τῶν συζητήσεων

- Ὅπως θέλετε, κύριε.
- Ἐκείνος ἐπτύσε τὸν καπνὸν του καὶ ἠκολούθησε τὸν βαρόνον εἰς αἰθουσάν τινα τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου ἐκάθησαν εἰς τράπεζαν μαρμαρίνην ὃ εἰς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου.
- Ἐκείνος ὑπῆρέτης ἔφερε τὴν φιάλην.
- Εἶναι παλαιὸ καὶ καλὸ, τὸ γνωρίζω, εἶπεν ὁ καύτης πλαταγίζων τὴν γλῶσσάν του.
- Ἄς πιούμεν, εἶπεν ὁ βαρόνος μειδιῶν.

ΚΟ

Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΣ

- Γενναῖέ μου Γενδρών, εἶπεν ὁ βαρόνος μετὰ τὸ δεύτερον ποτήριον, δέν ἐνδιαφέρομαι ἀμέσως πού σου ζητῶ τὴν ἐν λόγῳ πληροφορίαν· σὲ εἰς τὴν μόνον διότι θέλω νὰ εὐχαριστήσω μίαν γνώριμόν μας, μίαν κυρίαν φίλην τῆς οἰκογενείας μου.
- Δέν πειράζει, κύριε, δέν πειράζει.
- Ὄταν ὁ «Ἀτρόμητος» κατελήφθῃ ἀπὸ τῆς φοβερᾶς ταύτης τρικυμίας, προήρξαθε ἀπὸ τὴν Ὀκεανίαν, τὰς νήσους τῆς Σόνδης;
- Μάλιστα, κύριε, ἀπὸ τὴν Βαταυίαν.
- Κατ' εὐθεῖαν;
- Κατ' εὐθεῖαν. Ἐλάθομεν ἀπὸ τὴν Βαταυίαν ὄλο τὸ φορτίον μας.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 494)

— Ὅχι. Ἄν καὶ εἶμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πάντοτε τοῦ κ. Δεπρέζ, ἔχω ἐλεύθερον τὸν καιρὸν μου ἕως πού νὰ μὲ διατάξουν νὰ πιάσω δουλειά αὐτοῦ, δηλαδή μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ πληρώματος τοῦ «Ἀνδρείου», ἱστιοφόρου κατασκευαζομένου ἐν τοῖς ναυπηγείοις. Ὁ Βωδρὺ καὶ ἐγὼ πολλὰ ὑπεφέραμεν καὶ δέν ἠμπορῶ ἀκόμη νὰ σταθῶς τὰ πόδια μου. Σ' τὸ σπῆτι στενοχωροῦμαι καὶ ἐρχομαι ἐδῶ νὰ περνῶ τὸν καιρὸν, νὰ βλέπω τοὺς συντρόφους καὶ τοὺς ἀναχωροῦντας καὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας· ὁμιλῶ μὲ τὸν ἓνα, μὲ τὸν ἄλλον καὶ τοῦτο μὲ διασκαδάζει.

— Ἄν θέλῃς ἀφοῦ δέν ἔχεις δουλειά νὰ μποῦμε σ' τὸ ξενοδοχεῖο ν' ἀδειάσουμε μιά μπουτίλια μπουρῶ εἰς ὑγεία σας.

καὶ δέν θὰ παρέλθουν πολλαὶ ἡμέραι ὅτε τὸ ἐμβατήριον τῶν δηλώσεων θὰ τάξῃ ἕκαστον ὑπὸ τὸν θίασον ὃν ἐννοεῖ ν' ἀκολούθησῃ ἐν τῇ ἱλαροτραγωδίᾳ τῶν Δημαρχιακῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι δῆμαρχοι κ. Μουτζόπουλος καὶ Ὁμηρίδης μετὰ δραστηριότητος καταγίνονται πρὸς εὔρεσιν τῶν καταλλιοτέρων (ἐπὶ καταπαιτῆ) προσώπων εἰς συγκρότησιν τῶν συμβουλιῶν τῶν καὶ οἱ πόδεροι τῶν παρεδρουσούλων καὶ ἄλογοι ἀπὸ ὧρας εἰς ὧρας φοβερᾶς πάσχουν αὐτομειώσεις ὡς μεταχαι Λαυρίου.

Ἄν οἱ τοῦ Ὁμηρίδου τὴν ἔχουν σίγουρη (θετικὴς βαθμὸς) οἱ τοῦ Μουτζόπουλου εἰς... ὑπερθετικόν! Τὸ κόμμα τοῦ πρώτου κυρίως ἀποτελεῖται ἐκ τῶν διαμαρτυρομένων Μουτζοπουλιστῶν, ἐνῶ τοῦ δευτέρου συγκροτεῖται ἀπὸ πάγιον κεφάλαιον συστηματικῶν φίλων του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμποροβιομηχανῶν καὶ μὴ ἐνοσούντων νὰ παρεκκλινῶσι πρίχην ἐνόσφῃ ἢ καρδούλα τοῦ γέρω Τρύφωνος τὸ λέει ἀκόμη διὰ δημαρχιλίαν.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ ἐμφυτον παντὶ Ρωμῆϊ πνεῦμα τῆς συναλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φαγητοῦ καὶ ἐνδυμασίας του μέχρι τῶν ἀρχόντων του, ἡδύνατο νὰ εὕρῃ ὑπόστασιν καὶ διαστάσεις εἰς ἀντίπαλον τοῦ Μουτζόπουλου ἱκανοποιούντα περισσότερο τούτου τὰς ἀξιώσεις τῶν ἰδιοτρόπων Πειραιωτῶν. Ἄλλ' εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Ὁμηρίδου εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς (τῆτος ἂς τὸ κρίνωσιν ἄλλοι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὡς ἀπλοὶ χρονογράφοι γράφομεν) δέν διαβλέπομεν ἐχέγγυα Μουτζοπουλικῆς δραστηριότητος· καθόσον θὰ ἦτο κανεῖς ὁ πεζότερος προσωπικὸς ἐχθρὸς τοῦ Μουτζόπουλου ἢ θὰ ἐζῆ ἐκτός τοῦ Πειραιῶς διὰ νὰ εἶπῃ ὅτι οὗτος δέν εἰργάσθη ὑπὲρ πάντα ἄλλο δῆμαρχον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου του καὶ ὅτι δέν συνετέλεσε ἴσως ἰσὺς κατὰ μέγα μέρος ἐπὶ τῆς σημερινῆς ἐμπορικῆς ὑπεροχῆς τοῦ τόπου ἧτις βεβαίως ὀφείλεται εἰς τὴν διορατικότητα τοῦ ἀρχοντός του.

Ὁ κ. Ὁμηρίδης ὄφειλε τὸ πρῶτον ἤδη κατερχόμενος εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα νὰ θέσῃ εἰς κοινὸν ἐλεγχον τὰς ἀρχάς του διὰ προγράμματος—ἀν καὶ αὐτὰ ἐξέπεσαν περισσότερον τῆς Μάρτυρος Αἰκατερινῆς—ἀφοῦ ὁ πολυετὸς διοικήσας κ. Μουτζόπουλος δύναται ἐν ὀλίγοις νὰ εἶπῃ: «σὰς ξέρω καὶ μὲ ξέρετε», ἀλλ' ἀντὶ προγράμματος μᾶς παρουσιάζει τὸ ἐγῶ του διὰ τῆς σιωπηλῆς ὄσφῃ καὶ δισήμου ἐπικλήσεώς του: «δοκιμάστε με καὶ θὰ μὲ δῆτε.»

Λέγεται ὅτι ἀμφότεροι οἱ ἀντίπαλοι ὑποστηρίζουσι καρτερικώτατα τὰς θέσεις τῶν διὰ σφαιρῶν ἑκάτον λιτρῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ πεντακοσίων. Χαρὰ καὶ δόξα εἰς τοὺς τραυματίας! Μαυθάνω ὅτι σύμβολον τοῦ Μουτζόπουλου ἔσεται γαυρόφαλον ἐρυθροῦν, ὑπερ ὑπὸ οἰωνοσκοπικὴν ἐποψίν ἂν ἐξετάσῃ ἀνατρέχων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς μνήμης μου κατὰ τοὺς πολυτίμους τῶν ἐρώτων μου χρόνους, οἵτινες, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, παρῆλθον καὶ αὐτοὶ ὡς ἐλπίδες τοῦ Νίλου τοῦ Καραπαύλου καὶ ἐσθυσαν—ἰατταταιάξ!—ὡς ἀερίφως ἐν τῇ παραστάσει τοῦ Κρίσπου, μοὶ φαίνεται ὅτι σημαίνει «σὲ ἐρωτεύομαι θερμοῶς», τὴν ὁποίαν διαβεβαίωσιν δέν εἶχομεν ἀνάγκην νὰ μᾶς κάμῃ ὁ κ. Μουτζόπουλος· διότι μετὰ ἐνεσθετῆ ἀκύμαντον συμβῆσιν μετὰ τῆς περιληφμένης δημαρχίας δέν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν ἐρωτεύθῃ ἤδη ψυχῶς, παραδίδων ὅσως αὐτὴν ἔρμαιον εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιπάλου του, ὅστις τόσον σατραπικοῦ χαρακτήρος ἄνθρωπος φαίνεται διὰ τοῦ συμβόλου του τῆς πεύκης—«πρέπει νὰ μὲ ὑπακούης τυφλῶς.»

Ἐκτιμῶν τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀναγνωστῶν, δι' ἣν τοὺς εὐχαριστῶ, παύω ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν λήμαν μου, ὑπασχόμενος αὐτοῖς. . . νὰ ἐπανέλθω!

Τορὸς

- Δέν ἐσταματήσατε πουθενά εἰς τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανόν;
- Πουθενά. Εἴμεθα στὴ θάλασσα ὀκτῶ ἡδὴ μῆνας καὶ ἐβιάζομεθα νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς Χάβρην. Καὶ ἐπειτα εἶχομεν νερὸ καὶ τροφίμα ὅσα μᾶς ἐχρειάζοντο.
- Δέν εἶχατε μαζί σας σ' τὸν «Ἀτρόμητο» ἐπιβάτας;
- Ἐνα μόνον, κύριε.
- Πόθεν προήρξατο;
- Ἀπὸ τὴν Βαταυίαν, ὑποθέτω, ἐπειδὴ ἀπ' ἐκεῖ μπῆκε.
- Γνωρίζεις τ' ὄνομά του;
- Ὅχι, κύριε, γνωρίζω μόνον ὅτι ἦτο Γάλλος. Ὁ πλοίαρχός μας τοῦ ἔφερετο πολὺ εὐγενικά. Ἄ! σταθῆτε, ἐνθυμοῦμαι τὴν ὅτι ὁ πλοίαρχος ὠνόμαζεν αὐτὸν κ. μαρκήσιον.
- Λοιπὸν αὐτὸς πού ὁ πλοίαρχός σας ὠνόμαζε κ. μαρκήσιον, ἀπωλέσθη καὶ αὐτὸς ὡσαύτως; ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων; ἠρώτησεν ὁ βαρόνος διὰ φωνῆς συγκεκλιμένης.
- Πνίγηκε μαζί μὲ τοὺς ἄλλους.
- Καὶ ὅμως, ποιὸς ζεύρει, δυνατόν νὰ ἐσώθῃ καὶ αὐτός καθὼς καὶ σεις ἐκ θαύματος;
- Πέθανεν, ὑπέλαβεν ὁ καύτης, κινῶν τὴν κεφαλὴν.
- Εἶσαι λοιπὸν τόσον πολὺ βέβαιος, ὥστε νὰ ἐμιλήσῃς τοιοτοτρόπως;
- Μάλιστα.
- Ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν πληροφορίαν θέλω, γενναῖέ μου. Εἶλθε λοιπὸν βέβαιος, πολὺ βέβαιος; . . .

- Βέβαιος καὶ παραβέβαιος.
- Οἴμοι! σὲ πιστεύω, φίλε μου, σὲ πιστεύω.
- Ἐὰν ἡ κυρία αὐτὴ πού λέτε εἶνε μητέρα σου, πέτε τις ἐκ μέρους τοῦ Πρόσπερ Γενδρών, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ κλαύσῃ τὸν γυῖό της.
- Ἐν τούτοις αὐτὴ ἐλπίζει πάντοτε.
- Ἄς παύσῃ νὰ ἐλπίζῃ.
- Ὡ! ἡ δυστυχῆς γυνή.
- Εἶνε ἡ μήτηρ;
- Μάλιστα.

Θὰ κλαύσῃ καὶ αὐτὴ! Καὶ ἐδῶ εἶνε πόσαις μητέρας πού κλαίνε τὰ παιδιὰ τους, χῆραι πού κλαίνε τοὺς ἀνδρας τους, ὄρφανὰ πού κλαίνε τὸν πατέρα τους!

Σταθῆτε ὅμως, ἂν αὐτὸ ἠμπορῇ νὰ τὴν παρηγορήσῃ ὀλίγον, θὰ εἶπτε ὅτι ὁ υἱός της δέν τὴν ἐλησμόνησε τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου του. Ὅταν ὁ «Ἀτρόμητος» ἐδυσθίζετο, εἴμεθα ὅλοι ἐπάνω ἔς τὸ κατὰστρομα, ἐγὼ βρισκόμενα κοντὰ ἔς τὸν ἐπιβάτην.

— χαῖρε! χαῖρε! ἤρχισεν νὰ λέγῃ γονατισμένος, χαῖρε σὺ, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ! χαῖρε σὺ, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ζήσω!»

- Ὁ βαρόνος προσεκάλεσε τὸν ὑπηρέτην.
- Πόσα θὰ πληρώσωμεν;
- Τρεῖς φράγκα.
- Ἄββε πέντε· τὰ λοιπὰ εἶνε διὰ σέ.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΙΓΙΟΥ

Αἴγιον, 1 Ἰουνίου.

Αἱ ἐν τῷ «Μη Χάνεσαι» καθημερινῶς καταχωριζόμεναι ἀνταποκρίσεις, ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους, παριστώσασιν στατιστικῆν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ἐνεστώτος πνεύματος καὶ ἐν γένει τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἐγαργάλισαν καὶ τὴν ἰδικήν μας φιλοδοξίαν, ὅπως δίδωμεν σκιαγραφίαν τινὰ τῶν κοινωνικοπολιτικῶν μας κάποτε καὶ μὴ καθυστερήσει τέλος τὸ Αἴγιον, διὰ τὸ ὅποιον ἄλλως τε ἔχομεν νὰ σὲς ἀναγγείλωμεν σήμερον τὸ στουδαῖον καὶ μοναδικόν μας νέον: τὴν ὑποδιαίρεσιν τῶν τοπικῶν κομμάτων!

Καὶ λοιπὸν ἄλλατε εἴχομεν δύο μερίδας καὶ δύο ὑποψηφίους δημάρχους, ἐνῶ ἐφέτος θὰ ἔχωμεν τέσσαρας. Ἄλλ' ἡ ἀριθμητικὴ αὐτὴ τῶν κομμάτων καὶ τῶν ὑποψηφίων ἡ αὐξήσις, δυστυχῶς δὲν ὑπάγεται εἰς τὸν νόμον τῆς προπορεύσεως καὶ τῆς ζητήσεως, ὡς πρὸς τὰς ἰδιοτελεῖς διαθέσεις τῶν μνηστήρων τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. Τοιοῦτοτρόπως οὐτε τὸ Γυμνάσιόν μας, οὐτε ἡ λαϊκὴ μας σχολή, οὐτε αὐτὸς ὁ τὰ πάντα μετατρέπων χρόνος, κατώρθωσαν νὰ μεταβάλλουν τὸ περὶ τὴν προαιώνιον πολιτικὴν τῶν προσωπικῶν συμπεφορόντων. Καὶ ἐφέτος τούτεστι ἔχομεν τὸ αὐτὸ σχεδὸν κομματικὸν μονοπώλιον, τὰς αὐτὰς φτριαστικὰς ἰδέας, τὸν αὐτὸν κομματικὸν νευροσπαστισμὸν, τὰς αὐτὰς κομματικὰς διαπραγματεύσεις, τὸν αὐτὸν πιθηκισμόν τοῦ λαοῦ, τὴν αὐτὴν ἀδράνειαν, τὴν αὐτὴν ἀβελτηρίαν καὶ τὴν αὐτὴν βουδοβητικὰ τῆς ἀνεξαρτήτου καὶ ἀνεπτυγμένης τάξεως, ἥτις πολλὰ θὰ ἠδύνατο καὶ θὰ κατώρθου ἐὰν ἤθελε καὶ συνεννοεῖτο, συναρπάζετο καὶ συνειργάζετο.

Ἡ μερὶς τοῦ κ. Μετσηνέζη βουλευτοῦ, ἡ ἔχουσα ὡς κυρίαν ὑπόστασιν τοὺς σταφιδέμπορους τοὺς καλουμένους καρμιστὰς ἐπιτάλλει μὲ τὴν αὐθεντίαν τῆς ὡς ὑποψήφιον εἰς τὸν

λαὸν τὸν σταφιδέμπορον Σ. Κ. Κανελλόπουλον ἐξ ἀντιθέτου ἡ μερὶς τοῦ κ. Μικοῦλη—εἰμποροῦμεν νὰ εἰπομεν—μὲ τὸ καταπατικόν τῆς καὶ μὲ τὰς ἐπιστρατευτικὰς εὐκολίας τῆς καὶ μὲ τὰς ἀδείας τῆς καὶ μὲ τὰς ἀθωώσεις τῶν λοιποτακτικῶν τῆς καὶ μὲ τόσας ἄλλας εὐεργεσίας / δυνάμει τοῦ κ. Τρικοῦπη, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς τὸν κ. Σ. Παναχρονιάδην, ἐνῶ ὁ κ. Μελετόπουλος ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἀφῆρεσεν πᾶν γόητρον ἢ πολιτικὴν τοῦ ἀστάθειας, μὴ δίδωσιν πίστιν εἰς ἀστέραν τῶν εἰρημνίων μεριδίων, ἐκθέτει ὅσα τὰ πανὶ τὸν κ. Σωτηρόπουλον ἐπίσης σταφιδέμπορον καὶ τελευταῖον ἔχομεν τοὺς κκ. Μιλ. Μετσηνέζην καὶ Κ. Νικολαΐδην ἀποσπασθέντας τῆς ἰσχυρᾶς συμμάχιας τῆς πρώτης μερίδος καὶ προτείναντες γιὰ τὸ κατεῖλε τὸν κ. Χαραλάμπην.

Παρακολουθοῦντες τὰς διαφόρους τοπο-πολιτικὰς φάσεις, θέλωμεν σὰς καθιστάνει ἐνήμερον τούτων, ὅσον οἴον τε ἡμῖν, καθὼς καὶ περὶ τῶν σπουδαιότερων κοινωνικῶν περιστατικῶν, ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ φύλλον ὑπερ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐμφανίσεως ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα τῆς κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως, δὲν θέλει μὰς ἀρνηθῆ νὰ καταχωρίζῃ ὅτι συναῖδον τῷ προορισμῷ του.

Ἄνεξάρτητος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Κύριε Συντάκτη τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5689 φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Παλληγενεσία» ἀνεγένον διάφορον τι περὶ καταδράσεις οἰκίας τινος ἀνεκούς εἰς στουδαῖον συμπολίτην ὀνόματι Κυριακόν· τοῦτο εἶναι ὅλως ἀνυπόστατον καὶ ψευδές, διότι οὐδεμίαν οἰκίαν κητηδαρίστη, ἀλλὰ δύο μανδρόταιχοι ἐκ μέτρων τριῶν ἑκάστος, ὁ εἰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη καὶ ὁ ἄλλος ἐπὶ τῆς

Τάκη· ἔθεν ὁ γράψας τοῦτο δὲν θὰ εἶδε καλῶς καὶ διὰ τοῦτο ὑπέπεσεν ἀκουσίως εἰς ψευθὴ εἰδοποίησιν καὶ εἶναι λυπηρόν ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ νὰ δημοσιεῖνται ἀνυπόστατα γεγονότα· γράφει μάλιστα ὅτι ἡ καταδράσις ἐγένετο περὶ ὄρθρον βαθύν, ἐνῶ αὐτὴ ἐγένετο περὶ τὴν ἴσην ὥραν π. μ.

Ἡ καταδράσις ἐγένετο λέγει διὰ λόγους ἐκλογικούς καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι αὐτὴ ὄρθρον καὶ δίκαιον ἦτο νὰ γίνῃ ἴνα ἡ ὁδὸς Τάκη ἐπενταθῆ ἕως τῆς Καραϊσκάκη συμφώνως μὲ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως· καὶ οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας ταύτης περὶ τούτου πολλάκις ἀνέφερον εἰς τὸν πρῶτον δήμαρχον, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούοντο· καὶ ὅχι μόνον τοῦτο δὲν ἔκρινεν οὕτως, ἀλλὰ καὶ οἰκίαν φίλου του τινος διὰ τῆς ἰσχύος του κατώρθωσε νὰ ἀναγερῆ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τάκη οὐκ ἐὺθεῖαν γραμμῆν, ἐλπίζων οὕτω τὴν διαστροφὴν τοῦ σχεδίου διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ ἐτύφλωσε τὴν ἐκκλησίαν Χριστοκοπίδι, ἥδη δὲ εἰσακουσθέντων τῶν παραπόνων των ὡς δίκαιον οὕτων ἤρξατο ἡ καταδράσις τῶν μανδρόταιχων ἐν πλήρει μεσημέρῃ, ἀν δὲ ὁ Κυριακός διὰ τῶν πρὸς τὸν Τρικοῦπην ἐνεργειῶν του κατώρθωσε ἵνα σταματήσῃ αὐτὴ καὶ ὁ ὑπαστυνόμος ἔθετε κλητήρα φυλλάσσοντα νυχθημερόν τὴν περικτώμενην καταδράσιν πληρομένου παρα τοῦ Δημοσίου ἐναντίον τοῦ νόμου, τοῦτο δὲν τὸν ὠφελεῖ διότι θὰ παρέλθῃ καὶ ἡ θέλησις αὐτῆ τοῦ Καθῆ.

Παρά τοῦ κ. Συντάκτου τῆς «Παλληγενεσίας» ἀνεμένομεν πλείονα δικαιοσύνην καὶ πλείονα παρατηρητικότητα. Εἰς γέτω.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ Πρακτορεῖον Χαδῆ

Βερολίνον, 16 Ἰουνίου. Ὁ πολωνὸς ποιητὴς Κρασεβσκι· συνελήφθη σήμερον κατ' αἴτησιν τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως.

Σανδερλάνδη, αὐθημέρον. Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θεάτρου

Ἡ μαρκήτιος ἐκ τυφλῆς ἐμπιστοσύνης εἶχε παραδώσει τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὁ βαρὸνος κατέχευε τὰ ἑκατομμύρια ἐν χερσὶ μάλιστα, ἀλλ' ἡ μαρκήτιος ἦτο ἐκεῖ μετὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐτοίμης ν' ἀποδείξῃ αὐτά. Νὰ ἀποστερήσῃ αὐτὴν τῆς περιουσίας τῆς! Ἦτο τοῦτο δυνατόν; Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ ἐπιπτεν ὡς ψυχρὸν ὕδωρ ἐπὶ τοῦ καίοντος κρηνίου τοῦ βαρὸνου καὶ κατηύναξε πρὸς στιγμὴν τὸν ἐρεθισμόν καὶ τὰς ἐπιθυμίας του.

Ἦδύνατο ν' ἀφῆσῃ εἰς τὴν Λουκιάν τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας τοῦ μαρκησίου. Τὸ ἰδικόν του μερίδιον θὰ ἦτο ἀκόμη λαμπρότατον. Πλέον ἡ ἀπαξ ἢ ἰδέα αὐτῆ τοῦ ἐπὶ πλῆθος, ἀλλὰ τὴν ἀπέκρουσε μετὰ μανίας. Εἶχε φθάσει εἰς τὸ σημείον τοῦ νὰ μὴ δύνηται πλέον νὰ παραδεχθῆ τὴν διανομὴν ἢθελε τὸ ὄλον. Εἶχε συνειθῆ νὰ διαχειρίζεται τὰ ἑκατομμύρια, τοῦτο δὲ ἐμεθυσεν αὐτόν ὡς κερκιδάρτης οἶνος.

Ἐμνηστικὰ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι τὸν ἐνέδωκεν εἰς τοιαύτην ἀμχανίαν. Τί ἀνάγκην εἶχε νὰ νυμφεθῆ, νὰ συζευθῆ μίαν Ἀγγλίδα, ἥτις μετὰ δύο μῆνας ἐμελλε νὰ τέξῃ παιδίον; Ἐν παιδίον! Ἐνα ἄλλον κληρονόμον, τὸν ἀληθῆ τούτου· νὰ ἀμχανία! Ἀναφιλέτως ὅση περισσώτερον ὁ Λέων ἐσκέπτετο ταῦτα, τοσοῦτω μᾶλλον εὐρισκομένην τὴν κατάστασιν δυσχερεῖ. Αἱ ἰδέαι αὐτοῦ συνεχέοντο, τὸ νῆμα τῶν δολοπλοκῶν αὐτοῦ διέτρυγεν αὐτόν, πάντες δὲ οἱ διὰ μακρῶν μελετηθέντες συνδυασμοὶ του περιστρέφοντο ἐμπλεκόμενοι εἰς ἀδιέξοδον λαβύρινθον.

ἔξοδον, καταληφθέντος τοῦ πλήθους ἐκ πανικού, μεγάλῃ ἐπιλήθει σύγχυσις ὁλεθρίας σχύουσα συνεπέει. Ἀριθμοῦνται 70 νεκροὶ καὶ ὑπὲρ τοὺς 300 τραυματίαι.

Παρίσιος, αὐθημέρον. Ὁ κ. Σωλλμεὲλ Λακούρ ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς Βισῶ. Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν θέλει διευθύνει ὁ κ. Φερρύ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Δ. Ι. Σούτζου εἰς θέσιν Γλυκόβρυσιν παρά τῇ πόλει Ἀθηνῶν νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἑκάστην πρωίαν ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

ἐντὸς δοχεῖον διὰ σφραγίδος ἠσφαλισμένων δύναται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφῶσιν εἴτε ἐν τῷ γραφείῳ τῶν Ἀδελτῶν Οἰκίαν, ὁδῷ Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα, οἰκίᾳ Β. Μελά, σμειοῦντες εὐαρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος ἢ ἐπιθυμοῦσι καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν ὅπως μὴ προέλθῃ σύγχυσις εἰς τὴν διανομὴν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφισομένων γενήσεται καθ' ἑκάστην πρωίαν περὶ ὄραν ὅταν ἀπὸ τῆς προσεχούς Δευτέρας 23 Μαΐου.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ὀρίζεται τῆς ἡμισείας ὀκάδος ἐν δοχεῖῳ εἰς λεπτὰ 35, τῆς μιᾶς ὀκάδος εἰς δραχμὴν 1 καὶ τοῦ δοχεῖου τῶν δύο ὀκάδων εἰς δραχμὰς 2.

(Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γαλακτοκομεῖου «Γλυκόβρυσιν»)

Καὶ ἐξαγαγῶν δύο λουδοβίγια ἐκ τοῦ κόλπου του ἔθεσαν αὐτὰ εἰς τὴν χεῖρα του ναύτου.

Οὕτως δὲν ἤθελε νὰ τὰ δεγθῆ.

— Καί, λάβετα διὰ νὰ πιετς μετὰ τοῦ φίλου σας Βωδρῦ καὶ τῶν ἄλλων συντρόφων εἰς ἀνάμνησιν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ὑπάρχουν πλέον.

Ἡ χάριστησε τὸν γρηναῖον ναῦτην εὐχρηθεῖς αὐτῷ καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀπεχωρίσθησαν.

Ὁ Λέων ἐπανελθὼν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, διέταξεν ἵνα φέρωσιν ἐν τῷ δωματίῳ του φαγητὸν καὶ ἔφαγε μετὰ πολλῆς ὀρέξεως. Ὅτε ἔλαβε τὸν καφέ του καὶ ἐπιε βαθμυδὸν μικρόν ποτήριον παλαιῶν κωνιάκ, ἦναψε σιγᾶρον τῆς Χαδῆνης, ἐξῆπλώθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντρου ὅπως χωνεύσῃ ἡσυχῶς ἐν εὐκρέστῳ ἀπραξίᾳ.

Ἀλλὰ τὸ σῶμα ἀναπαυόμενον παρέχει μείζονα τάσιν πρὸς τὴν σκέψιν· ὁ νοῦς δὲν ἔμενε ἀργός, ἀσχαλούμενος εἰς ἐπιμοχθον ἐργασίαν ἐντὸς τοῦ παφλάζοντος ἐγκεφάλου του.

Κατακεκλιμένος ὕπτιος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσκλιμένους εἰς τὴν ὀροφὴν, ἦν ὁ καπνός· ἐλειγεν ἀνερχόμενος εἰς ἐλικοειδεῖς ὑποκυλίνους γοχημῆς, ἰξήταξε πᾶν ὅτι ὑπῆρχε καλὸν καὶ ἀτελές ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν προηγουμένων αὐτοῦ συνδυασμῶν.

— Τώρα, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, οὐδεμίαν ἔχω ἀμφοβολίαν, ἀλλὰ πλήρη καὶ ὁλοσχερῆ τὴν βεβαιότητα· ὁ ἀδελφός μου ἀπέθανε, μάλιστα ἀπέθανε. Καλῶς ἐπραξα ἐλθὼν εἰς Χα-

δρην. Γνωρίζω ἤδη ὅτι ἤθελα νὰ γνωρίζω. Οὐδὲν ἔχω νὰ φοβῶμαι, μακρὰν πλέον οἱ χιμαϊρικὸι ρόβοι, δύναμαι νὰ ἐνεργήσω. Οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐκπλαγῶσι βεβαίως, ἀλλ' εἰς τοὺς τολμητόντας νὰ μὲ ἐρωτήσωσι θὰ δυνήθω ν' ἀποκλιθῶ: Εἶχον ἓνα ἀδελφόν, τὸν μαρκησίον Σαμαράνδ· ὁ ἀδελφός μου ἀπέβησεν, ἀφοῦ ἀπέκτησε περιουσίαν ἐν Μαλαισίᾳ, κληρονομῶ αὐτόν, οὐδὲν τούτου φυσικώτερον. Ἄλλως δὲν ἔγω τὸ ἐπιτροπικόν; δὲν εἶμαι πληρεξούσιός του; Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι θὰ θελήσωσι νὰ μὲ ἐνοχλήσωσι διὰ τὴν ἀμεσον κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀδελφοῦ μου, εἶμι δικαιομάτη ἐν πρώτοις διοικητὴς αὐτῆς ἐπὶ πενταετίαν. Ἀλλὰ οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ ἐξετάσῃ τοσοῦτον ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ὑποθέσεις μου. Θὰ γίνω πλούσιος· διὰ τοῦ χρυσίου φράττονται τὰ ὄτα τῶν ἀκουόντων, κλείεται τὸ στόμα τῶν ὁμιλούντων, καλύπτονται οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν θελούντων νὰ βλέπωσι· διὰ τοῦ χρυσίου καθιστᾶ τις τυφλὸν καὶ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην. Σήμερον ὁ κάτοχος χρυσίου, πολλοὺ χρυσίου, γίνετα θεός. . . Τὰ πάντα ὁ χρυσὸς ἐστίν, ὁ κατακατῆς, ὁ μέγας ἐξουσιαστής τοῦ κόσμου!

Τοιοῦτοτρόπος ἐσκέπτετο ὁ βαρὸνος Δεσιμαίτζ.

Ἐν πᾶσι τούτοις ὅμως ὑπῆρχε σημείον τι μέλαν, μόλις ὀρατόν τὸ κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ μεγαθυρόμενον βλαμυδόν. Ἀπέναντι τοῦ αὐθαδούς καὶ ἐγκληματικῶς σχεδίου του ὁ Λέων ἔβλεπεν ἀνορθούμενον ἐν ἐμπόδιον, ἐν μόνον, ἀλλὰ σπουδαῖον, τὴν μαρκησίαν.

τῶν ὁδῶν εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάρχωσι ἀριστα δὲ κατανοή-
σασα τοῦτο ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ ἔχει μετὰ θάρρους νὰ ἐπι-
θεῖξῃ σήμερον ὅτε ἐπέστη ἡ στιγμή τῆς λογοδοσίας αὐτῆς
δολόκληρον τὸ ἀνωτέρω σύμπλεγμα τῶν ὑπονόμων. Ἀλλὰ καὶ
μεθ' ὑπονόμων, ἀκαθάρστων ὅμως καὶ δυσωδῶν ἡ ὑγεία
τῶν πόλεων κινδυνεύει καὶ ἀντὶ αὐταὶ νὰ χρησιμεύωσιν ὑπὲρ
τῆς καθαριότητος καὶ τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων, καθίσταν-
ται ἐστία ἐπικινδύνου τῶν μολυσμάτων καὶ τῶν ἐπιδημιῶν.
Ἰδοὺ ὁ λόγος ὁ ἐξ ἐνιαίου συστήματος ἐκπηγάζων καὶ ὁ
προκαλέσας τὴν κατασκευὴν τῆς ὑπὸ τὴν ὁδὸν Ἀγχεσμοῦ
ὑπονόμου τῆς Δεξαμενῆς. Συγκεντρούμενον τὸ ἐξ εἴκοσι καὶ
πέντε ὁκάδων ὕδωρ ἐντὸς τῶν μεγάλων δεξαμενῶν παρὰ τὸν
Λυκαβυτὸν καὶ διὰ μιᾶς ἀπολυόμενον καὶ διοχετευόμενον διὰ
τῆς ῥηθείσης ὑπονόμου ῥίπτεται ἐναλλάξ ὡς ποταμὸς ἐντὸς
τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως συμπαρασύρων καὶ τὸν βόρβορον
αὐτῶν καὶ τὴν ἴλιν καὶ τὰ μιάσματα. Πρὶν ἢ ἡ νῦν δημο-
τικὴ ἀρχὴ κατασκευάσῃ τὴν σκοπιμωτάτην ταύτην ὑπόνομον
εἰσήγαγεν ἐντὸς τῶν διαφόρων ὑπονόμων τῆς πόλεως ἐργά-
τας, οἵτινες ἐξήγαγον τὴν πρὸ ἐτῶν συσσωρευθεῖσαν ἐν αὐτοῖς
ἴλιν καὶ ἀκαθαρσίαν.

Αἱ τε ὑπάρχουσαι πρότερον ὑπόνομοι καὶ αἱ ἐπὶ τῆς νῦν
δημοτικῆς ἀρχῆς κατασκευασθεῖσαι κατέληγον ἐντὸς τῆς πό-
λεως, προΐδουσα δὲ ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ ὅτι ἀνάγκη ὑπῆρχε
νὰ ἀπομακρύνῃ ὅσω τὸ δυνατόν πέραν τῆς πόλεως τὰς διὰ
τῶν ὑπονόμων τούτων διοχετευμένας ἀκαθαρσίας ἐβουλεύθη
καὶ κατασκεύασε τὴν μεγάλην καὶ μακρὰν ὑπόνομον τῆς
ἀγίας Τριάδος, ἧς σκοπὸς κυριώτατος εἶνε, δεχομένη τὰς
ἀκαθαρσίας πασῶν τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως, νὰ φέρῃ ταύτας
εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, ἥτοι πέραν τοῦ ἐλαιῶνος· ἐν ᾧ δὲ διὰ
τοῦ μέτρου τούτου ἐσώθη καὶ ἐξασφαλίσθη ἡ ὑγεία τῆς πό-
λεως, ἐδημιουργήθη καὶ πόρος ὑπὲρ τοῦ Δήμου, ὅστις ἐν τῷ
μέλλοντι θέλει ἀνταποκρίνεσθαι εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς
τῆς ὑπονόμου ταύτης δαπάνην, καθ' ὅσον τὰ ἀκάθαρτὰ ὑ-
δατα ἐνοικιάζονται.

Ἀλλ' ἄς μὴ νομίσῃ τις ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐθεώρησεν
ἕως ἐδῶ περιοριζόμενον τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος τῆς
πόλεως. Πάντα τὰ οἰκόπεδα τῆς πόλεως τὰ τε ἀτοίχιστα
καὶ τὰ περιτετοιχισμένα κατ' ἀνάγκην εἶχον μεταβληθῆ εἰς
ἀνοικτοὺς καὶ ὑπαιθρίους ἀποπάτους, ὅθεν ἐξεπορεύετο πᾶν
μόλυσμα καὶ πᾶσα νόσος. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δι' ἰδίας δα-
πάνης ἐκαθάρισεν αὐτὰ ἐντὸς ἡμερῶν ἐλιγίστων διαιρέσασα
τὴν πόλιν κατὰ τμήματα, τῇ συνδρομῇ δὲ τῆς διοικητικῆς
Ἀστυνομίας τὸ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κακὸν δὲν ἐπανε-
λήθη ἄλλοτε. Ἐπρεπεν ὅμως τούτου γενομένου νὰ ληφθῆ
καὶ πρόνοια περὶ κατασκευῆς ἀποπάτων δημοσίων καὶ οὐ-
ρητηρίων, καὶ δὴ ἐν πάσῃ μὲν γωνίᾳ τῆς πόλεως ἐτοποθέ-
τησε καὶ ἐν οὐρητηρίων εἰς πέντε δὲ ἐκ τῶν κεντρικωτέρων
μερῶν κατῴρθωσε νὰ ἐγείρῃ δημοσίους ἀποπάτους, καὶ τού-
των δὲ καὶ τῶν οὐρητηρίων τὴν φύλαξιν καὶ καθαριότητα
ἀνέθηκεν εἰς ἐπίτηδες διορισθέντας δημοτικοὺς ὑπηρέτας.
Ἐκτὸς ὅμως τούτων ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ ἐπεμελήθη δρα-

στηρίως καὶ τῆς ἀποκομιδῆς τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς πόλεως
ἐπαυξήσασα τὰ πρότερον ὑπάρχοντα εἴκοσι κάρρα εἰς τεσ-
σαράκοντα καὶ διπλασιάσασα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁδοκαθα-
ριστῶν, διὰ τῆς αὐστηρᾶς δὲ ἐποπτείας τοῦ Δήμου καὶ τῶν
προστίμων καὶ τῆς συνδρομῆς ἀστυνομίας κατορθώσασα νὰ
ἐκλείψῃ ἡ σωρεία ἐκείνη τῶν ἀκαθαρσιῶν, ἥτις ἄλλοτε ἐ-
πλήρου τὴν πόλιν.

Ἐπανειλημμένως ἐνηργήθη ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Ἰλισσοῦ,
εἶνε δὲ ἀνάγκη νὰ καθαρισθῆ καὶ πάλιν ὁ ποταμὸς αὗτος,
ἕνεκα τῆς συσσωρευθείσης ἴλινος, πληθὺς δὲ πλατάνων ἐφυτεύθη
ἐπὶ τῶν ὄχθων αὐτοῦ, ἥτις ἡμέραν τινα θέλει καταστήσει τὸ
μέρος τοῦτο τερπνότατον, ἐνῶ συγχρόνως ἡ πολλαχού τῆς
πόλεως ἐνεργηθεῖσα δενδροφυτεία ἀναμφιβόλως συντελεῖ εἰς
τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων.

Περὶ δὲ τοῦ καταβρέγματος τῶν ὁδῶν οὐ μόνον τῆς πό-
λεως, ἀλλὰ καὶ τῶν χωρίων βεβαίως δὲν εἶνε ἀνάγκη πολλῶν
λόγων, ὅταν τις ἀποτείνεται πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Δήμου,
οἵτινες βλέπουσι τὰς μὲν κεντρικὰς ὁδοὺς καθ' ἑκάστην δις
καταβρεχομένας, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ὁδῶν τὰς σπουδαιότερας
ἅπαξ. Πρέπει οἱ συμπολίται νὰ ἀναπολήσωσιν εἰς τὸν νοῦν
αὐτῶν τὰ ὀλίγα καὶ ἄθλια ἐκεῖνα κάρρα τὰ ἐνεργοῦντα ἄλ-
λοτε τὸ κατάβρεγμα δύο ἢ τριῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ
ταύτων ἀτελέστατα, διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο
τὴν πρόνοιαν τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις ἄλλοῦ μὲν διὰ
σωλήνων ἐκ τῶν ὑδραγωγείων, ἄλλοῦ δὲ διὰ τῶν ἐπίτηδες
κομισθέντων ἐκ Παρισίων κάρρων μετὰ καταβρεκτηρίων ἐ-
νεργεῖ ἐπαρκέστατα τὸ κατάβρεγμα τῆς πόλεως.

Τοιαῦτα εἶνε τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρ-
χῆς ἐπιτελεσθέντων ἔργων, διὰ σειρᾶς δὲ καὶ ἄλλων ἄρθρων
θέλομεν ἐξακολουθήσει συντόμως ἀναλύοντες τὰς πράξεις τῆς
καθεστῶσης δημοτικῆς ἀρχῆς ἵνα καταδείξωμεν τοῖς συμπο-
λίταις ἡμῶν ὅτι δὲν ἐπλανήθησαν ὅτε πρὸ τετραετίας πανη-
γυρικῶς καὶ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ἀντικατέστησαν
τὸ τότε καθεστῶς διὰ τοῦ σήμερον ὑπάρχοντος.

Φιλῶδημος.

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Οδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσιας)